

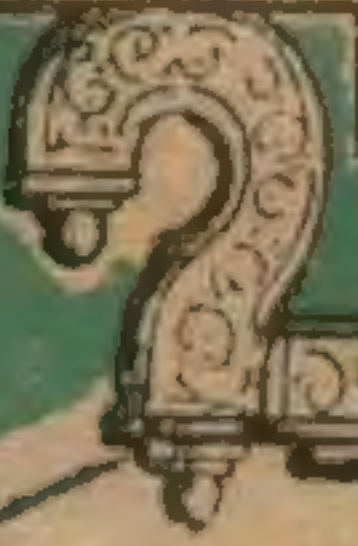
పద్మిని పిక్చర్స్

1964

శక్తి

మల్లాది శివమూర్తి కలర్ ఫిలింస్

రాజ్ గోపాల్ మేఘులు

★ న టీ న టు లు ★

* ఎన్. టి. రామారావు
 * శి వా జి గ డే శ న్
 * అ శో క న్
 * ముత్తురామన్
 * జావర్ నీతారాం
 * ఓ. ఎ. కె. దేవర్

* సావిత్రి, దేవిక
 * ఎం. వి. రాజమ్మ
 * జ య ం తి
 * క ల్ప న
 * జి. శకుంతల
 * స ం ధ్య

గౌ ర వ న టు లు

ప్ర భా క ర రె డ్డి — శో భ న్ బా బు

నే ప ద్య గా య కు లు

పి. సుశీల - ఎన్. రాజలక్ష్మి - పి. బి. శ్రీనివాసులు

బాలమురళీకృష్ణ - మాధవ పెద్ది సత్యం - శ్రీగౌళి గోవిందరాజులు - రాఘవులు

-: క దా స ం గ్ర హ ము :-

భౌస్కరుని కరుణ వల్ల కుంతికి పెళ్లి కాకముందే పుత్రుడు జన్మించాడు. లోకాసవాదానికి బయపడి కుంతి ఆ బిడ్డను పెట్టెలో పెట్టి నదిలో వదిలిపెట్టింది. ఆ పెట్టె హస్తినాపురంలోని అతి చదుడను రథ సారథికి దొరకింది. సంతానహీనులైన ఆ దంపతులు సహజ కవచ కుండలాలంకృతుడైన ఆ బిడ్డకు కర్ణుడని నామకరణం చేసి పెంచుకున్నారు.

కర్ణుడు పెరిగి పెద్దవాడై నాడు. కౌర్య సాహసాలలో మిన్న అనిపించుకున్నాడు. కాని తన తల్లిదండ్రులు తనను పెంచినవారే గాని, కన్న తల్లి ఎవరో తెలియక ఎంతో కుమిలిపోయాడు.

కౌరవ పాండవుల విలువిద్యా ప్రదర్శనం జరుగుతున్నది. అందరి కంటే అర్జునుడు విలువిద్యలో సాటిలేని వాడని గురువుల ప్రశంసల నందుకున్నాడు. ప్రేక్షకులలో ఒకడుగా వచ్చిని కర్ణుడు ఇది సహించలేకపోయాడు. తన విలువిద్యా కౌశలం గూడా పరీక్షించే మన్నాడు. అర్జునునితో సవాలు చేశాడు, అర్జునుడూ సిద్ధపడ్డాడు.

కాని, అర్జునుడు రాచబిడ్డ. అతనితో సవాలు చేయుటకు మరొక రాచబిడ్డకే అర్హత కలదని కృపాచార్యుడు తీర్పు యిచ్చాడు. నీ తల్లిదండ్రులు ఎవరని కర్ణుని ప్రశ్నించారు. కర్ణుడు నిరుత్తుడై అవమానాగ్నితో రగిలిపోయాడు. దుర్యోధనుడు వెంటనే అతన్ని అంగరాజ్యానికి అధిపతిని చేసి గౌరవించాడు.

అనాటినుంచి కర్ణ దుర్యోధనులు ప్రాణమిత్రులైనారు. దుర్యోధనుని భార్య, భానుమతి, కర్ణుని తన సోదరునునిగా భావించి గౌరవించింది.

ఇంద్రుడు వృద్ధబ్రాహ్మణ రూపంలో వచ్చి కర్ణుని కవచ కుండలాలు దానంగా పరిగ్రహించాడు.

శకుని ప్రోత్సహంతో — తాను బ్రాహ్మణుడని బొంకి — పరశురాముని వద్ద బ్రహ్మస్త్రాన్ని పొందాడు. కాని, రహస్యం బయటపడింది. పరశురాముడు శపించాడు. బ్రహ్మస్త్రం నిరుపయోగమైంది. చంద్రశైల మహారాజు కుమార్తె శుభాంగిని కర్ణుడు వివాహమాడినాడు. కాని, తర్వాత కర్ణుడు సూతపుత్రుడని తెలిసికొని చంద్రశైల మహారాజు అల్లుడు ఇంటికి వస్తే అవమానించాడు. కాని, శుభాంగి తండ్రిని ధిక్కరించి భర్త ఇంటికే వెళ్లిపోయింది.

పాండవులు వనవాస అజ్ఞాతవాసాలు పూర్తిచేశారు, అర్థరాజ్యం వంచి యివ్వమని అడిగడానికి కృష్ణుడు రాయబారానికి వచ్చాడు. దుర్యోధనుడు అయిదు వూళ్లు గూడ ఇవ్వనని నిరాకరించాడు. యుద్ధం తప్పలేదు.

కృష్ణుడు కుంతి వద్దకు వెళ్లి కర్ణుడే నీ పెద్దకుమారుడని చెప్పాడు. తన బిడ్డమే తనకు విరోధియని కుంతి తల్లడిల్లినది, వెళ్లి అసలు రహస్యం చెప్పి కర్ణుని పాండవుల వైపుకు తీసుకువస్తా

నన్నది. అది జరిగితే సరి, లేకపోతే నీ కొడుకు వద్ద రెండు వరాలు తెచ్చుకోమన్నాడు, కృష్ణుడు. ఒకటి - అర్జునుడు తక్కుమిగిలిన నలుగురినీ సంహరించననీ, రెండు - నాగాత్త్రం అర్జునుని మీద రెండవసారి ప్రయోగించననీ -

కుంతి కర్ణుని మందిరానికి వెళ్ళినది. తానే తలినని కర్ణునికి చెప్పినది. కర్ణుడు కన్నతల్లి ఒడిలో పరవశుడై పసిబిడ్డ వలె ఒదిగి పడుకున్నాడు. పాండవుల వైపుకు రమ్మని కుంతి అడిగినది. కర్ణుడు తన ప్రాణమిత్తుడైన దుర్యోధనుని విడిచి రానన్నాడు, కుంతి రెండు వరాలు అడిగింది. కర్ణుడు సరేనని మాట ఇచ్చాడు.

కాని, కర్ణుడు కుంతిని రెండు వరాలు అడిగాడు. ఒకటి - తాను కుంతి పుత్రుడనని తామ బ్రతికి వుండగా ఎవరికీ తెలియ గూడదు. రెండు - తాను చనిపోయిన తరువాత - కుంతి తన శవంమీద పడి 'పుత్రా! పుత్రా!' అని భూనభోంతరాలు బ్రద్దలమేటు మేడవాలి. తను కులహీను డన్న కళంకం తొలగిపోవాలి, కుంతి బాధతో ఒప్పుకున్నది.

కురుక్షేత్ర సంగ్రామం ప్రారంభమైంది. భీష్ముడు బ్రతికి వుండగా రణరంగంలో కాయపెట్టినని ప్రతినచేసిన కర్ణుడు -

భీష్ముడు అంప శయ్య నల కరించిన తరువాత నైన్యాదిపత్యం వహించాడు.

కర్ణార్జునుల యుద్ధం ప్రారంభమైనది. కర్ణుని రథ చక్రం భూమిలో క్రుంగిపోయింది. కర్ణుడు దిగి చక్రం పైకి ఎత్తుతున్నాడు. అర్జునుడు అస్త్రప్రయోగం చేశాడు. అస్త్రాలు కర్ణునికి తగల కుండా ధర్మదేవత కాపాడినది. కృష్ణుడు వృద్ధబ్రాహ్మణ వేషంలో వెళ్లి యాచించాడు. లేదు అను మాటమే ఎరుగని కర్ణుడు అడగ మన్నాడు. నీ "ధర్మం" నాకు దారబోయమన్నాడు. గుండెల్లో రక్తం తీసి ధర్మాన్ని దారపోశాడు కర్ణుడు.

అర్జునుడు మరల అస్త్రం ప్రయోగించాడు. కర్ణుడు మరణించాడు. కుంతి గోడుగోడున ఏడుస్తూ వచ్చి, కర్ణుని శవం మీద పడి 'పుత్రా, పుత్రా' అని ఎడ్చింది. ధర్మరాజాదులు ఆశ్చర్య పడితూలైనారు. కర్ణుడు తన పెద్ద కుమారుడని కుంతి చెప్పినది. పాండవులు దుఃఖించారు.

సూర్యుడు కర్ణుని అశ్మకు తనలో ఐక్యం చేసుకున్నాడు.

★ పాటలు ★

పద్యం నం. 1

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

బాల మురళీకృష్ణ

తన ధర్మరక్తితో తన స్వామిభక్తితో దైవమును మరపించె నెవడు
తనలోని బడబాగ్ని దాచుకొని అమృతమే జనుల కొసగిన
దాత యెవడు

అతడు కర్ణుండు భారతవీరకోటి - కే ఆదర్శమూర్తి యైనాడు
అతని చరితము మానవతకు మణిదీపమై అలరారె నాడు, ఈనాడు,
అది ఆరిపోదు వీనాడు.

పాట నం. 2

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

పి. సు శీ ల

ఎవ్వరి కొరకే ఈ హృది గీతి - ఇదిమేనా కురుప్రభువుల నీతి
తనువున పూచే మనసును రేపే తలపే కనడాయె తానే ||ఎవ్వరి||
తన పనులేవో తన కథ లేవో - అంతఃపురమును ఏమరచేనే

వసుధను విధిగా కాచు ప్రభువే - ప్రణయిని వలపును మరచెను
తానే ||ఎవ్వరి||

ఈనాడై నను నను కన రాదో - ఏమే చెలియా తోడొలాదో,
నన్ను చూడగా రమ్మనవేలా - చల్లని ఊహలు సాగేవేళా ||ఎవ్వరి||

పద్యం నం. 3

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

మాధవ పెద్ది సత్యం

మొయి శ్లోసగు వర మొక రెండు మాసములు
వసుధ యొసగు సస్య మొక మూడు మాసములు
పశువు లొసగు షీర మొక నాలు మాసములు
కర్ణు దొసగును దానము ప్రతి దినము.

పద్యం నం. 4

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

బాల మురళీకృష్ణ

నిగుచే యెరుపెక్కె చెలువల బుగలే
దేశదేశాలు నడచి యెరుపెక్కె పొంథుల పాదాలే
చింతనలో క్రాగి యెరుపెక్కె నిద్దుల చి తములే
దానము లొసగి అంగి యెరుపెక్కె కర్ణభూపతి కరయుగళమే.

పద్యం నం. 5

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

పి. బి. శ్రీనివాస్,

మాధవ పెద్ది, రాఘవులు, జనార్దనం

సహస్ర హస్తములు సాచి విలసిల్లు తల్లి కాపాడు
కరుణ పొంగు చిరునవ్వు చింది ఇరులు మాపు తండ్రి కాపాడు
సహనము పరిమళించగా జగతినేలు స్వామి కాపాడు
నశ్వరమగు భూతకోటి నెల్ల నపకాంతి విభూ కాపాడు
జ్యోతివై హృదయముతో తులకించు ద్యుతి కాపాడు
చటులాగ్ని జ్వాలలు దాచి చల్లని వెలుగై కాపాడు
సృష్టికే మూలమౌ దేవా, అదిత్యా, వీవే కాపాడు
కలకాల మీ విశ్వమును కాపాడు భానుమూర్తి.

పద్యం నం. 6

ర చ న : నే ప ధ్యం

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

పి. బి. శ్రీనివాస్

వీది అర్పించు ఎవరి కర్పించు. ఎవ్వరై నను తలచు ముందే

ధనము నర్పించు ధాన్యము నర్పించు, బంగారు భూము లొసగు

భవనా లర్పించు

ఇవి అవి అననేల ఈ దానకర్ణుండు తనువె అర్పించు

తన ప్రాణము తానె అర్పించు దయానిధియై.

పాట నం. 7

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

పి. సు శీ ల

కన్నులందే కనపడినాడే - కన్నె మదిలో దాగున్నాడే
పదములు అదే పెదవులు పాడె - కదలె నాలో వెన్నెలరేడే
॥కన్ను॥

మృదువైన నా మేన కదలాడె విరహం, మరుమల్లె చందాన
మాటాడె హృదయం

ఎదలోన రగిలేను తుదిలేని దాహం, ఇగురించె మదిలోన ఎవలేని
మోహం ॥కన్ను॥

గుణమేదో కులమేదో గణింపలేదే, అనాడే నా చూపు లందించినానే
గజరాజువలె తాను మునుసాగి నిలచె, తనువున్న వలరాజు

నను చేర విలిచె ॥కన్ను॥

పాట నం. 8

నే ప ధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి బాల మురళీకృష్ణ, పి. సుశీల

అ మె : నీవూ నేనూ వలచితిమో - నందనమే ఎదురుగచాచితిమో

అ త ను : తనువూ మనసూ వూగె సుమా - నందనమే

కోయని విలిచె సుమా

అ మె : మల్లెల పందిరి విరిసె సుమా

అ త ను : మధువే నామది నిలచె, సుమా

అ మె : కదలే జాబిలి నిలచె సుమా

అ త ను : చెలి ఎదలో వెన్నెల కురిసె సుమా

అ మె : అకారాగం సాగెసుమా

అ త ను : నీలో అలయై అందం రేచెసుమా

అ మె : కాలు మృదువుగ కదలె సుమా

అ త ను : నాలో కామనలే వో మెదలే సుమా

పాట నం. 9

నేపధ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

పి. సు శీ ల

గాలికి కులమేదీ, ఏదీ, నేలకు కులమేదీ

మింటికి మరుగేది - ఏదీ - కాంతికి నెలవేదీ ||గాలికి||

పాలకు ఒక శే తెలివర్ణం, ఏదీ - ప్రతిభకు కలదా స్థలభేదం

వీరుల కెందుకు కులభేదం, అది మనస్సుల

చీల్చెదు మతభేదం

||గాలి||

జగమున యశమే మిగులునులే, అది యుగముల కైన

చెదరదులే

దైవం నీతో నిలుచునులే - ధర్మం నీతో నడచునులే ||గాలి||

పాట నం. 10

నేపథ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

ఎన్. రాజలక్ష్మి

పోవమ్మా ఇక పోయిరా - ఎదపూచెమ ఇపుడే

పోయిరా

॥పోవమ్మా॥

తనవారెపుడూ తనవారే - మనసులు మారెను అనాడే

తల్లియు తనయయు ఒకటైతే - తీరని తలపులు తీరునులే

॥పోవమ్మా॥

జనకుని కోపం చల్లారే - అది చనువుగ ఎపుడో అలరారే

మనసున మధువే పొంగారే - చెలి మంచి గడియలే

నినుచేరే

॥పోవమ్మా॥

దవ్వలనేనలు తిలకించు - తండ్రి కన్నులు ముందే

చెమరించు

మంగళ తూర్కారే వినిపించు - నిన్ను మాతృ కిరమ్ములే

దీవించు

॥పోవమ్మా॥

పాట నం. 11

నేపథ్యం

ర చ న :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

సుశీల, బృందము

బంగారు మోము కళమారే - పొంగారే వన్నెలు మారే

శృంగారాలే భామకు వెగటాయేనే - సాగిసాగి నడచెను

అనాడులే, చెలి

అగి అగి నడచెను. ఈ నాడులే - సిగ్గుపడి మాచెలి

చిగురించేలే

॥శృంగారాలే॥

పడతి గళమున మాలలుండీ, పసుపు పూసి తిలకంతీర్చి

పాదండ్రి అడండ్రి వసుధ పొంగగా —

దానకర్ణుని సూనుడనగా - నీలమేఘం సాటిమే

కలకాలముగ యీ దేశమున నవ కరుణ కురిపించెనులే

॥శృంగారాలే॥

పద్యం నం. 12

చేపద్యం

రచన :

పాడినవారు :

మహాభారతము

ము ర శీ కృష్ణ

వారలు శాంతకూరులు భవచ్చరణంబులు గొల్వబూని యు
న్నారటుగాక మీ కది మనంబున కప్రియమేని యి కుంతన్
పోరికి వచ్చుచుండుదురు భూవర రెండు తెఱంగులందు మీ
కారయ ఇష్టమేదియగు అవిధమేర్పడ నిశ్చయింపుమా

పద్యం నం. 13

చేపద్యం

రచన :

పాడినవారు :

మహాభారతము

బాలమురళీకృష్ణ

శాంతింబొందుట నీకున్ కుంతీ పుత్రులకు మేలగున్ దానికమే
నింతయు నాడితి. అది నీ కెంతయు రుచియింపదనుచు
ఎఱిగి ఎఱిగియున్॥

పద్యం నం. 14

చేపద్యం

రచన :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

బాలమురళీకృష్ణ

మరణమే యెంచి కలతపడు విజయా : మరణ రహస్యమే
తెలుసుకో మానవుని ఆత్మకు మరణమేలేదు, మరి మరి భువిన్
జనించు ప్రాణులను కూల్చరా మేనులను కూల్చరా ప్రచండ
శౌర్యము చూపరా నీ విట్లు విడనాడినన్ నిఖిలదేహములు
నశియించు ఏనాటికైనా॥

పాట నం. 15

చేపద్యం

రచన :

పాడినవారు :

సి. నారాయణరెడ్డి

బాలమురళీకృష్ణ

నన్నే తెలుసుకో ఈ జీవులన్నీ నను చేరు తెలుసుకోరా
కన్నయ్య మనసు కఠినమ, నియా గాంధీవం వదలినావు
ప్రభువును నేనే ప్రజలును నేనే, ప్రకృతిలో సకలము నేనే
అన్నవాడు కన్నయ్య అనువాడు కన్నయ్య
నిలునిలురా ధర్మపీఠం

పద్యం నం. 16

నేపద్యం

ర చ న :

సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు :

బాలమురళీకృష్ణ

పుణ్యమే ఇదియంచు లోకమనెనా, అట్టి పుణ్యము కనయ్యకే
పొగడేటి పొగడ్తలు దూరువారి దూషణలు పోనిమ్ము కన్నయ్యకే
కృష్ణుడే కర్తరా, కృష్ణుడే కర్మరా, కృష్ణుడే సంహర్తరా
గాండీవమందుకో నీ కరవాలమందుకో, విక్రమించూ విజయమా॥

పద్యం నం. 17

నేపద్యం

ర చ న :

మహాభారతం

కుంతియు అందరు పుత్రులు సుప్తులై యుండగ లక్కయిల్

మండజేసి

కపటంపు జూదంబు ఘటియించి దర్మాత్ముడగు ధర్మసుతు నీరి

అసహరించి

అంతబోవక ద్రుపదాశ్మజన్ లెచ్చి నిండు సభాస్థలి నమ్మెయి

తంగ పడిన

ఆ మహాత్ములజంప నడవికి ఘోషయాత్రా విధినెపమున దాడివెట్టి
బాలు నభిమన్యు నొక్కని బహురీధికుల
బనిచి చంపించె నీ సుయోధనుడు తలప
కాని యీ పాపముల కాదికర్త యెవడు
ఇన్ని యెడలను కీ ధర్మ మెందుబోయె ?

పాట నం. 18

నేపద్యం

ర చ న :

సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు :

సీరాళి గోవింద రాజులు

భువిలో దేహమ్ము నిలువదు నమ్మరా

వగవక ఎదిరింపరా - కర్తా

వాసిని గాంచేవురా

॥ భువిలో ॥

తల్లియె మరచింది తమ్ములే కాదన్నారు

ఉర్వకే కన్నెఱురా - అయ్యో

ఉరికే నిందించెరా.....

॥ భువిలో ॥

మానవమణి నిన్ను కానగ మనసంత

ఉసురని విలపించెరా - కర్తా

ఇక నన్ను మన్నింపరా... ..

॥ భువిలో ॥

రారాజు కడచేరి నీ రాత ఇటులాయె

వంచన విధియాయెరా - కర్తా

వంచకుడు కన్నయ్యరా.....

॥ భువిలో ॥

★ సాంకేతిక నిపుణులు ★

మాటలు :

పాటలు :

సంగీతం :

ఛాయాగ్రహణం :

శబ్దగ్రహణం :

కళ :

డి. వి. నరసరాజు

సి. నారాయణరెడ్డి

{ విశ్వనాథం
రామమూర్తి
గోవర్ధన

వి రామమూర్తి

{ పాటలు : రంగస్వామి

{ మాటలు : ఎమ్. శివరావు

గంగా

మేకప్ :

దుస్తులు :

కూర్పు :

నిర్వహణ :

సహకారదర్శకులు :

{ హరిబాబు
పీతాంబరం
ఎం. కె శ్రీనివాసులు

ఎం. జి. నాయుడు

ఆర్. దేవరాజులు

పి. ఎస్. సుబ్రమణ్యం

{ కె. సింగముత్తు
డి. దశరథరామ రెడ్డి

నిర్మాత దర్శకుడు :

బి. ఆర్. పంతులు

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :

రాజశ్రీ పిక్చర్స్

∴ మా రాజోవు చిత్రములు :-

రాజలక్ష్మీ ప్రొడక్షన్స్ వారి

వీ రా వి మ న్య

(ఈ స్టేషన్ కలర్)

ప్రముఖ తారలతో

రాజరాజేశ్వరి ఫిలిం కంపెనీ వారి సోషల్ పిక్చర్

— (తారా గణం) —

కాంతారావు, జగ్గయ్య, కృష్ణమూరి, వాసంతి మొదలగువారు.

రో హి టీ వారి

గ జ దొంగ

ఎన్.టి. రామారావు * గుమ్మడి * రమణారెడ్డి * రాజనాల

సావిత్రి * బి. సరోజాదేవి * సంధ్య మొదలగువారు